ŞAKA

Kadın — Şu kirazlara bak, tıpkı rujumun renginde değil mi?..
Erkek — Onun için ateş pahasına!..

188 No

Nisan Yağmuru

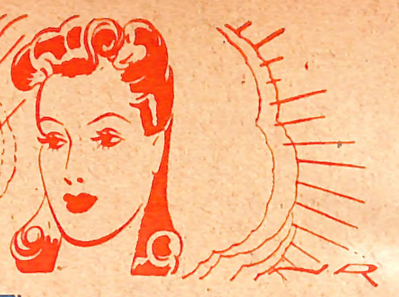

Manzum Roman: 10

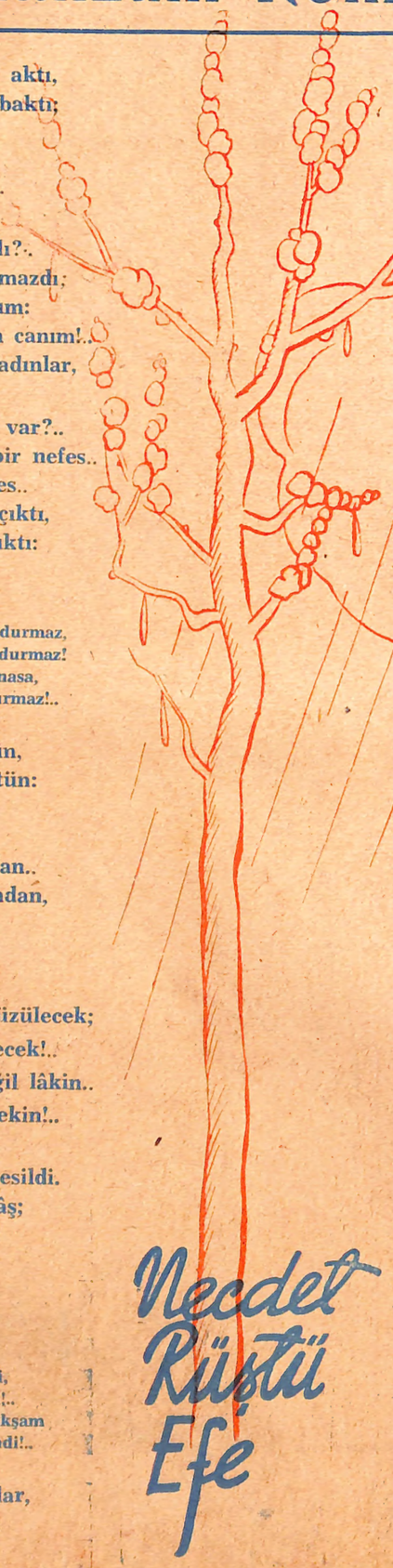

Semra Hanımefendinin alnından terler aktı,
«Ne rezalet!..» der gibi, kâhya kadına baktı;
Bu bakışla ezildi zavallı kâhya kadın.
Hanım yine çıkıştı:
— Bunları nasıl yazdın?..
— Billâhi ben yapmadım!..
— Ya, periler mi yazdı?..
Dünyada bunun kadar gülünç sahne olmazdı;
İmdada yetişmişti davetli bir genç hanım:
— Bir yanlışlık olmuştur.. bana da çekin canım!..
Yüksek terbiye görmüş, kibar, temiz kadınlar,
Nezaketle güldüler:
— Bakalım bunda ne var?..
Gözler çömleğe döndü.. ne bir ses, ne bir nefes..
Acaba ne çıkacak?.. Merak içinde herkes..
Meş'um çömlek içinden fakat şu kâğıt çıktı,
Bizim kâhya kadını beyninden vurup yıktı:

— 1 —

Menekşe yerde kalır,
Kuytu siperde kalır!
Ölür ihtiyar karı
Gözü gençlerde kalır!..

— 2 —

Kırlar yoncasız durmaz,
Güller goncasız durmaz!
Yer yerinden oynasa,
Kızlar kocasız durmaz!..

Yaşlılar utandılar, gençler kızardı bütün,
Ardından kahkahalar bahçeyi sardı bütün:
Çaresiz davetliler Alaya vurdu işi.
Yalnız gülmüyorlardı bu hale iki kişi:
Kâhya kadın kızarmış.. ölüyor utancından..
Büyük Hanım yiyecek onu sanki hıncından,
Mümkün olsa gömecek toprağa diri diri.

Onu teselli etti davetlilerden biri:
— Büyük Hanımefendi!.. Bir şey yok üzülecek;
Böyle bahar gününde herkes elbet gülecek!..
— Yanlış kâğıtlar konmuş.. münasip değil lâkin..
— Belki doğrusu çıkar; bir tane daha çekin!..
Hıdrellez çömleğine yine başlar eğildi,
Yine ses yok, sada yok.. herkes dikkat kesildi.
Bu sefer ne çıkacak?.. Kızlar ediyor telâş;
Mübarek kâğıt çıktı; açıldı yavaş yavaş;
İnsan bu rezaleti ancak düşmana diler,
Büyük facia oldu, okundu şu mâniler:

— 1 —

Sürdü zevki, safayı;
Unuttu her cefayı
Bu evde Büyük Hanım
Tütsüledi kafayı!..

— 2 —

Rakıya ilâç dendi,
İlâçla meze yendi!..
Sarhoş oldu dün akşam
Semra Hanımefendi!..

Ansızın davetliler «Aaaa!» diye haykırdılar,
Bu uğursuz çömleği taşa vurup kırdılar.
Yere yığılıverdi kâhya kadın sapsarı:

— Hay, elleri kırılsın.. kim uydurdu bunları?..
Bu müthiş iftiraya kimse çıkarmadı ses,
Derin bir susma oldu, bahçeyi sarmadı ses.
Kimi, alay ederek, dudak ucile güldü,
Aklında şüphelerin sorguları büküldü.
Kimi önüne baktı.. bu bakış daha müthiş:
Taassubla biledi sarhoş ihtiyara diş!
Kimi tereddüt etti: hakikaten içti mi?..
Şimdiden hazırlandı dedi koduya kimi:
Eşik aşındıracak, gezecek kapı kapı;
Zavallı Büyük Hanım mahvoldu, yuttu hapı!...

Herkesin yüreğini yüzden okuyan kadın,
Söylenmeyen sözleri kalbile duyan kadın,
Şüphesini sezince bütün davetlilerin,
Karardığını gördü gittikçe göğün, yerin,
Soğuk terler dökerken, dünya kesildi zindan:
Sonra kendinden geçti; düştü sandalyasından.
İri bir bohça gibi çimenlere yayıldı;
İftiraya tahammül edemedi: bayıldı.

Kadıncağız taşındı güç halle yukarıya;
Fakat eğlence çıktı bir çok kocakarıya;
Kimi dedi:
— İçmese böyle bayılır mıydı?!..
Kimi dedi:
— Cennetten kesmelidir ümidi!...
Kimi dedi:
— Yıllardır sofu sattı kendini!...
Kimi dedi:
— Kurnazmış.. Anlamadık fendini!..
Kimi dedi:
Giydirdi mahalleliye külâh!...
Kimi dedi:
— Bekri'miş.. kırk bir kere maşallah!...

Bu söylenen sözleri mutbaktan duydu Ali,
Birden meydana çıktı; hırsından oldu deli,
Bağırdı:
— Hey karılar!.. Mânileri ben yazdım;
Sonunu kestirseydim, bu oyunu yapmazdım!..
Bizim Hanımefendi kadındır, dini bütün,
O, ne rakı içmiştir, ne koklamıştır tütün!..
Şimdi sinsilenizden okumaya başlarım,
Bellerim ananızı; evinizi taşlarım!..
Yapmayın dedikodu, gitmeyin pek ileri;
Sizi gidi cadılar!.. Cehennem direkleri!...

Kaçtı kocakarılar.. ziyafet kaldı yarı..
İşte böyle kutladı ev halkı ilkbaharı.

— Daha var —

Necdet Rüştü Efe

Sene: 4, Cilt: 8, No. 188 FİATI 10 KURUŞ Perşembe — 8 Haziran 1944

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususî Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi: İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI

Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.

Yabancı memleketlere Seneliği
800, Altı aylığı 400 kuruştur.

* HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBÎ MİZAH GAZETESİ *

— Florya'ya vapur işlerse ne hoş olacak değil mi?..
— Yolculuk bakımından mı?..
— Hayır canım, kolaylık bakımından... Daha plâja gitmeden vapurda tanışılacak da ondan!..

— Azizim sana bütün mahalleli namına teşekkür ederim.. Bizim mahalleye bu sene sabah akşam bol bol çilek koklattın!...

HAFTANIN ŞAKASI

FIRINCILARA ZAM :

— Fırıncılar Belediyeye müracaatla ekmek fiyatlarına 20-30 para zam istemişler... Doğrusu Belediye bu zammı yapmalı, yazık fukaralara...

— Ne diyorsun yahu, hiç öyle şey olur mu?

— Canım 20 paradan ne çıkar?

— İş yirmi para ile kalsa neyse, yirmi para zammedildikten başka unlardan da o miktarda eksilecek, zam bir kuruşu, hattâ daha fazlasını bulacak...

— Peki ama, unlar şimdi eksilemez mi?

— Eksilse bile, hiç olmazsa zarar orada kalır, ayrıca para verilmez ya...

●

BULANA MÜKÂFAT :

— İlâna bak ilâna...

— Neymiş?

— Biri içinde maaş cüzdanile yetmiş lira olan cüzdanını kaybetmiş, bulana mükâfat veririm diyor...

— İyi ya işte, kim bulduysa götürür..

— Götürür mü birader, bulan zaten mükâfatını almış demektir...

●

SİNEMA ÜCRETLERİ :

— Yeni vergilerle sinema ücretlerine zam yapılacakmış...

— Ya... Ama, yaz geldi, zaten yazın biletler ucuzlar..

—Doğru... Bu işte en çok âşıklar zarar edecek...

— Neden?

— Nasıl olsa verdikleri parayı gözleri görmiyecek de ondan...

●

ÇİMENTO :

— Zavallı Çorum...

— Ne olmuş yine, zelzele mi?

— Hayır. Orta okulun çimentolarını satmışlar... Yalnız neden İstanbulda satmışlar anlıyamadım...

— Bunda anlamıyacak bir şey yok, belki uzakta satmakla satışı beton gibi sağlamlamak istemişlerdir...

●

FOTOĞRAFLI İLÂNLAR :

— Dikkat ettin mi, fotoğrafli ilân modası var..

— O ne demek öyle?.

— Eğlence yerleri ilân verirken artistlerin fotoğraflarını da koyuyorlar. Neden acaba?

— Herhalde müşteriye nasıl eğleneceği hakkında bir fikir vermek için olacak...

●

NİÇİN BULUNMUYORMUŞ:

— Vah vah... Bir hasta için gece yarısı dört saat doktor aramışlar, bulamamışlar...

— Elbette bulamazlar. Hiç gece yarısı doktor aranır mı?

— Vay efendim vay. Ya ne zaman aranırmış?

— Vizite saatlerinde...

●

YAZ TARİFESİ :

— Eyvah... Ada vapurlarında yaz tarifesi başlamış...

— Bunda üzülecek bir şey görmüyorum, bilâkis memnun ol... Seferler artacak!..

— Evet ama, yaz tarifesi başlamış demek seferlerin arttığından sekiz misli fazla yolcu artacak demektir, bayım, ben senin gibi kırk yılda bir gitmiyorum, zaten o tarafta oturuyorum, ben üzülmiyeyim de kim üzülsün?.

●

KÜRTAJ :

— Anne, kürtaj ne demek?

— Temizlik demek yavrum..

— Peki bir doktor kürtaj yaptığı için mahkemeye verilmiş ya...

— Tabiî, hastalığı temizliyecek yerde hastayı temizlemiş de ondan...

Şakacı

YİNE TÜREDİLER

Haftanın dedikodusu

Meşhur ve malûm Türedi ailesi romanından çıkan davaya ait mahkûmiyet kararı Temyiz mahkemesince bozuldu. Yeniden görülüyor. Bu münasebetle davanın genç ve ateşli müddeiumumîsi Ekrem Onur ve suçlu Turan Aziz'le mühayyel bir mülâkat yaparak okuyucuları son vaziyetten haberdar etmeği uygun buldum.

Müddeiumumî Ekrem Onuru günlerce kovaladıktan sonra nihayet bir boş zamanında ele geçirebildim. Gözlüklerini alnına kaldırmış, kendi kendine konuşuyordu:

— Hayrola üstat ! dedim, kolay gelsin!

Beni görünce gülümsedi:

— İddianamemin provasını yapıyordum. Buyurun...

— Türedi Ailesi romanı davası hakkında görüşmek istiyordum...

Ekrem Onur'un sarışın çehresi morardı, kaşları çatıldı, dalgalı saçları diken diken dikildi. boynu kısıldı, gözleri kanlandı:

— Ne ? dedi, ne dediniz ? Anlıyamadım...

— Şey... Yoksa yanlış mı söyledim? Türedi davası hakkında...

— Yoksa benim müddeiumumî olduğumu ve bu davayı takip ettiğimi bilmiyor musunuz?

— Biliyorum da zaten onun için...

— Peki, biliyorsunuz da nasıl bu mevzuda bana sual sorabiliyorsunuz?

— Efendim, zaten iddianamenizi söylediniz ve suçluyu mahkûm ettirdiniz. Artık fikrinizin saklı kapalı tarafı kalmadı ki... Ne çıkar sorarsam?.

Ekrem birdenbire sakinleşti:

— Ha.. Öyle ya! dedi, mesele yok.. Ne soracaksınız?

— Hakikaten bu roman aleyhinde bir kanaatiniz var mı?

— Şüphesiz. Öyle olmasa muharirrinin mahvına yürümezdim. Edebiyat ve san'ate değer veririm, fakat edebiyat ve san'ate, böyle edep dışı eserlere değil...

— İki enginar, yarım kilo fasulya, bir kilo kabak, bir kilo bezelyeden bir buket yap.. bir arkadaşın düğününe gidiyorum...

— Yine mahkûm olacak mı Turan Aziz sizce?

— Sözünüz yanlış ! Zaten mahkûmdur, cezası artacak mı diye sorabilirsiniz ancak...

Ve bir yığın hukukî izahata girişti, maddeler okudu, gürül gürül kanunlar zikretti, sonunda kafam sersem, hiçbir şey anlamadan yanından çıktım. Koridorda Turan Aziz'e rasladım.

— Merhaba üstat!

Dedim. Peltek peltek:

— Ay, biz de mi üstadız? Dedi.

— Elbette, dedim.

— Ama mahkeme üstatlığımızı tasdik etmedi..

— Zarar yok canım, kendiniz biliyorsunuz ya, kâfi... Ey, Temyizin kararı bozmasına ne dersiniz?

— Diyecek bir şey yok. Karar çürükmüş. Beraet etmem lâzımdı.

— Ama aleyhinize bozmuş..

— O takdirde de hakkı var derim yine...

— Nasıl olur?

— Sonu 9 uncu sahifede —

BAZI MAHALLELERDE MUHTARLARIN KÖMÜR BEYANNAMELERİ İÇİN HARÇ ALDIKLARINDAN ŞİKÂYET EDİLİYOR. — Gazeteler

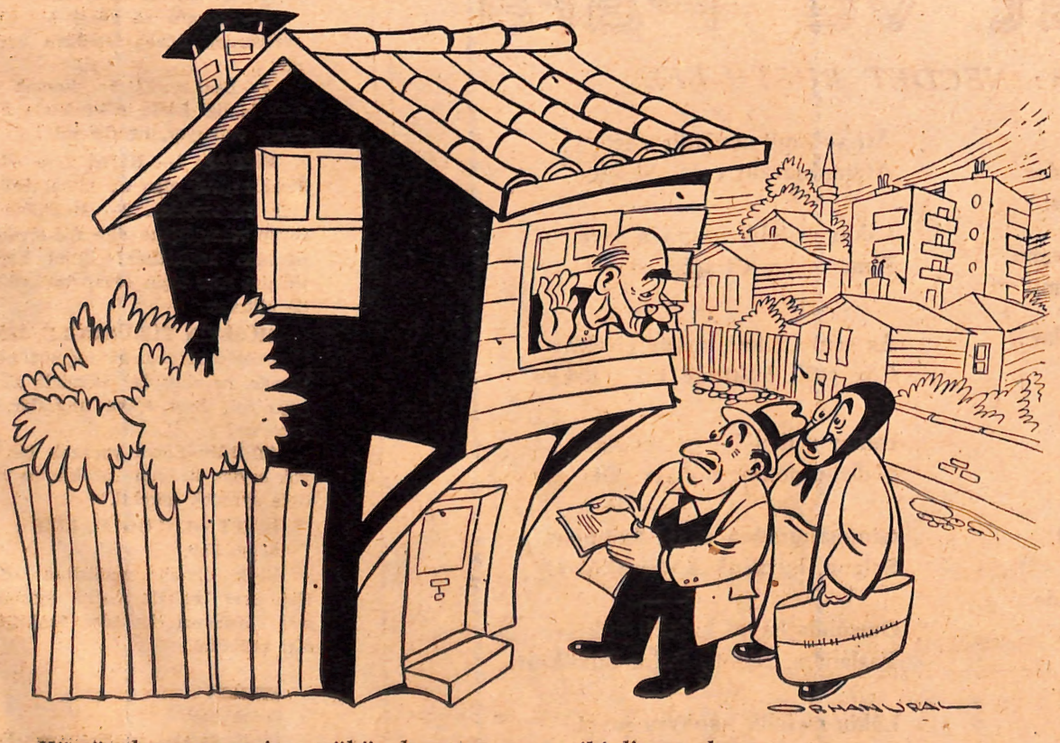

— Kömür beyannamesine mühür basarım amma iki liranı alırım..
— Aman ne yapıyorsun yahu.. Daha şimdiden mi yanacağız!...

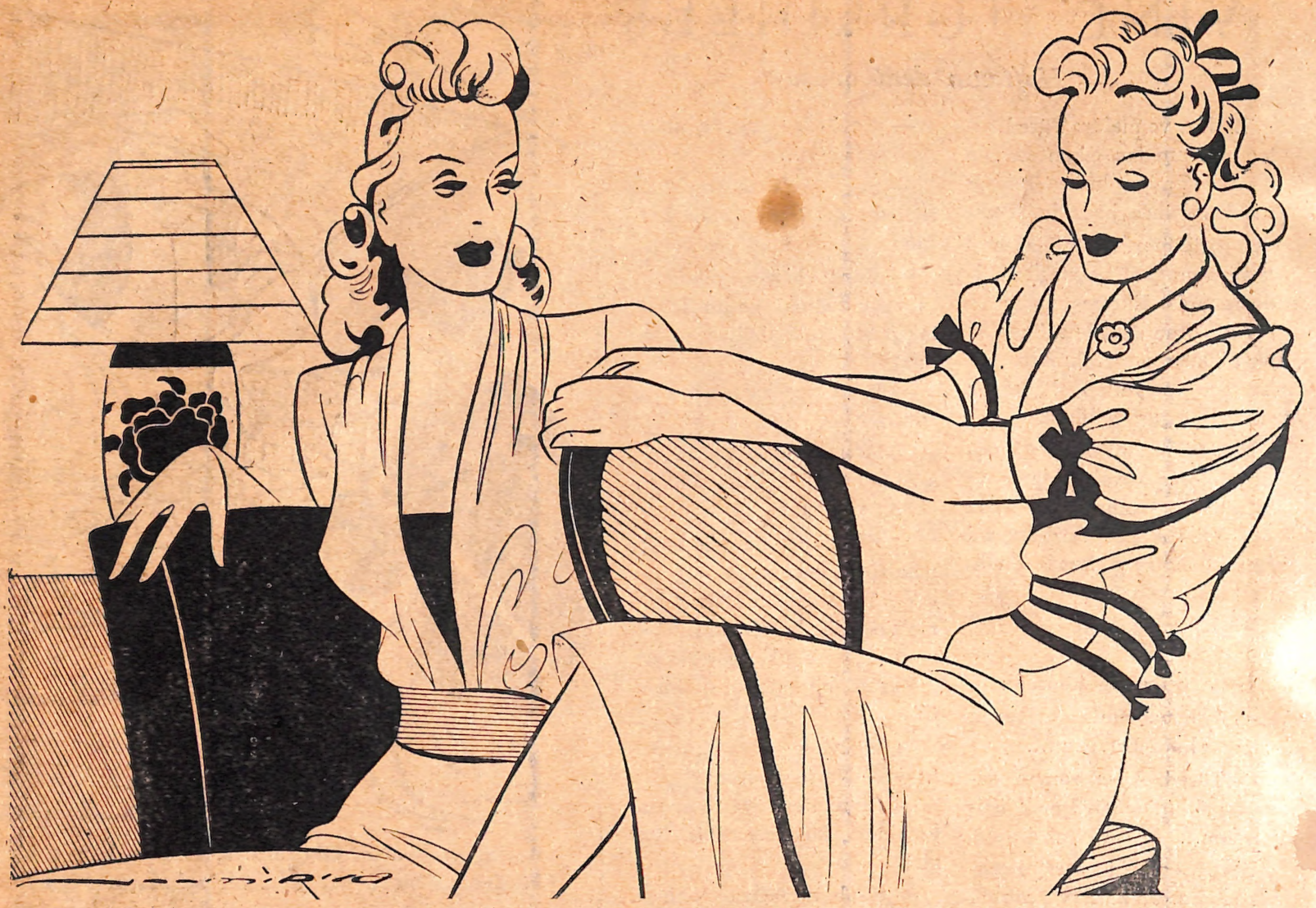

— Çok zengin aile.. Hakikî bir lüks hayat yaşıyorlar.
— Sorma. Sofralarında zeytin yağlı yemek hiç eksik değil!..

Hayat ve Para

Yazan: NECDET RÜŞTÜ EFE

— 1 —

Çıktık yola.. yolculuk mukadder
Gel, seyredelim gezip beraber:

Hoştur bu yolun başında mevsim,
Hayran oluyor geçerse her kim:

Hep mavi sema.. yeşil yamaçlar..
Billûr dereler.. gelin ağaçlar..

Baygın tütüyor yerin buharı;
Derler buna: İnsanın baharı.

Lâkin metelik nanaysa şayet,
Günler geçecek kederli gayet.

— 2 —

Bak, şimdi durup yazın başında,
Zevk etmedeyiz otuz yaşında.

Esmer, sarışın.. çeşit güzeller..
Hülyalı bakışlar.. ince beller..

Gam çekme yolun bu noktasında,
Emret, su şarap olur tasında.

Âtî ve ümit senindir işte..
Arzun olacak; yeter ki iste.

Lâkin metelik nanaysa şayet,
Etmez sana kimseler riayet.

— 3 —

Az sonra fakat kurur çiçekler,
Göz yaşlı bulutlar ufku bekler.

Dallar açılan bir el semada,
Mahzun getirir buharı yada.

Gitmiş buradan güzel kadınlar,
Solgun, buruşuk kâğıt alınlar.

Omzunda hayat kahırlı yüktür,
Yaşlandın, Ağam; belin büküktür.

Lâkin metelik nanaysa şayet,
Kazmazlar insana mezar nihayet.

Necdet Rüştü Efe

Söz aramızda

H. Ü. SEMTİ MEÇHUL:

1— Zengin ve güzel bir bayanı seviyorum. Acaba istersem verirler mi?

2— Beni sevdiği ve okumak yazmak bildiği halde mektubuma niçin cevap vermiyor, ne dersiniz?

SIRDAŞ: 1— Hayır. Zira adresi Semtimeçhul olan ne idüğü belirsiz olur zannederler. 2— Mektubunuza cevap vermediğine göre sizi sevdiğini nereden keşfettiniz? Bunu keşfettiğinize göre niçin cevap vermediğini de bilirsiniz.

HÜSEYİN YÜRÜKOĞLU, İZMİR

Aile reisi olmama rağmen ne ailemde, ne ahbaplar arasında sözüm geçmiyor, beni alaya alıyorlar, ne yapayım?

SIRDAŞ: Şimdi yapacak bir şey yok bayım, kedinin bacaklarını vaktiyle ayırmak gerekti.

İSMET GENÇOĞLU, RİZE :

Sayın bay,

İlişik olarak sunduğum «Eski Hatıralar» başlıklı şiirimi mecmuanıza koymanızı rica eder, tenkitlerinizi beklerim.

SIRDAŞ :

Sayın bay,

İlişik olarak sunduğunuz «Eski Hatıralar» her ne kadar mizahî sayılacak kadar ciddî ise de, cidden «eski» olduğundan konamamıştır, saygılarımla arzederim.

Kadın — Kuş gibiyim değil mi?..
Erkek — Evet, amma, son günlerde fazla daldan dala konmaya başladın...

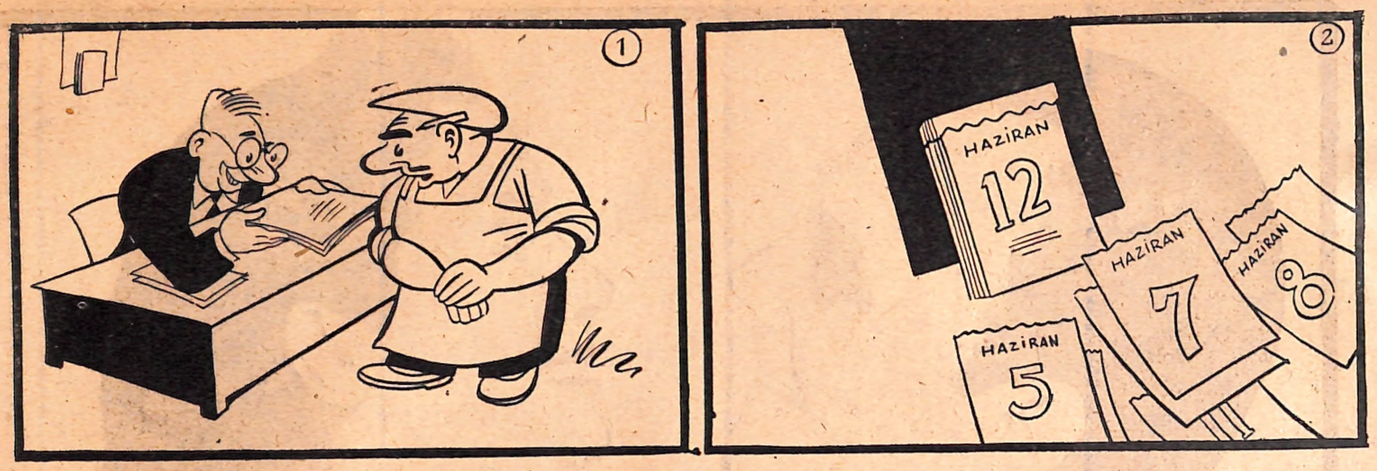

— İşte Bodos ağa, sana da bir dosya ayırdık..

... Gün aşırı dükkânını kontrol edeceğiz...

Meraklı bir takip...

Bir yenisi çıksın da ben okumıyayım! Olmıyacak işti. Öyle bir merak sarmıştım ki, hiçbirini kaçırmıyordum. Bu yüzden uykusuz kaldığım geceler, hazırlıyamadığım mektep vazifeleri mi ararsınız...

Hırsız - Polis romanlarından bahsediyorum. Belki aranızda meraklıları vardır. Eğer varsa, onlara da yabancı değildir herhalde... İnsan, bu çeşit beş on roman okuduktan sonra kafası büsbütün başka türlü işlemeğe başlıyor. Sanıyorsunuz ki, sokakta her gördüğünüz dilenci, kılık kıyafet değiştirmiş bir hırsızdır. Her kerli ferli bay, bir polis hafiyesidir. Ve en ufak hayat hâdiselerinin bile altında hırsızlıklar, cinayetler saklıdır. Yattığınız yatağın altında eli tabancalı bir haydut gizlidir. Köşedeki dolapta yüzü maskeli bir hırsız beklemektedir... Ve şimdi odanızın duvarında esrarengiz bir kapı açılacak, içinden uzanan bir kol, gırtlağınızı sıkıverecektir.

O sıradalarda İstanbullu bir zenginin kızı ortadan kaybolmuştu. Her ne kadar gazetelerde, bu mesele hakkında pek kısa, âdeta hiç denecek kadar az haber çıkıyordıysa da... Polisin bütün hızıyla işin peşinde olduğunda şüphe yoktu.

Genç kafamda bu macerayı canlandırmış, içinde kendime de bir rol ayırmıştım. Polis, uğraşıyor, bir netice çıkmıyor da ben, kimsenin bilmediği adsız sansız lise talebesi, birdenbire genç kızı kaçıran haydutları enseliyorum. Al sana bir yumruk, sana bir tekme... Hepsi yerlere seriliyor. Sonra en yakın polis merkezine koşuyorum. Genç kızı da alıp babasına götürüyorum ve meşhur zengin, benden ne dilediğimi soruyor.. Mükâfat olarak elli bin lira ile genç kızı bana veriyorlar. Ne hoş şey ?. Elli bin lira olduktan sonra artık riyaziye hocasının aksi yüzünü görmeğe lüzum mu var? İmtihanlara girmeyiveririm olur biter...

Elimi cebime attım. Karıştırdım. Gündeliğimden elli para kalmıştı.

Tam, apartımanın kapısına doğruluyordum, ki birdenbire karşı kaldırımda bekliyen, paltosunun yakası kalkıkça, temiz giyimli, lâkin esrarengiz bakışlı bir adam gözüme çarptı. Gördüğüm, tanıdığı biri değildi. Burada ne arıyordu? Apartımandan içeriye girince, camlı kapının arkasına sindim. Gözetledim: Üç aşağı, beş yukarı dolaşıyor; birini bekliyormuş gibi yapıyor, arada bir gözlerini bizim apartımanın ikinci kat penceresine kaydırıyordu. Biz, üçüncü katta oturuyorduk. Altımızdaki katta zenginçe bir karı koca vardı. Çok kere haftalarca evde bulunmazlardı. Şimdi, yeni bir de misafirleri gelmişti. Galiba bayanın küçük kardeşi, bayın baldızıymış... Güzel kız da.. mütemadiyen müstakbel zenginlik ve saadet plânları üzerinde çalışmaktan geri kalmıyan hayalimde, ona da bir yer ayırmıştım. Zaten iki akşam, bizlere misafir gelmişlerdi. Nerminle oturmuş, tatlı tatlı da konuşmuştuk. Bu misafirlikler, Nerminin bana karşı bir alâkası olduğunu (!) sezmeme kâfi gelmemiş olur muydu ? Gençlik bu...

Uzatmıyalım, adamcağızı, yarım saat kadar kolladım. Baktım ki bizim ikinci katı gözetlediğinden şüphe bile etmemek lâzım. Allah Allah!. Kimdi bu ve ne istiyordu? Sakın o zenginin kızının kaçıran çeteden olmasın? Bu ihtimal aklıma gelince hemen Nermini düşündüm.. Olur mu olurdu? Belki de Nermini kolluyordur... O halde, onu da kaçırmıya niyetleri vardı demek ki...

Apartımanın penceresinden de bir zaman daha gözetledim. Adam, epeyce dolaştıktan sonra gitti.

Acaba Nermin'e haber vermeli miydi? Hayır.. Ona haber versem, iş hemen polise aksedecek, bana yapacak bir şey kalmıyacaktı. En iyisi hiç ses çıkarmamak, gizliden gizliye bu işi kollayıp, çeteyi meydana çıkarmaktı.

Ertesi sabah yataktan kalkar kalkmaz pencereye koştum. Adam orada yoktu. Lâkin şimdi de kaldırımın kenarına bir çöpçü oturmuş, dinleniyordu. Beş dakika kadar gözlerimi çöpçüden ayırmadım. Birden yüreğim sevinçten hopetti. Hiç şüphe yoktu. İşte, tastamam o çehre.. Çöpçü, dünkü adamdan başkası değildi.

Bunu anlayınca, şüphem de kalmadı. Tam, izin üzerindeydim. Hey Çemil... Haydi bakalım.. Hoderi meydan! Görsünler bakalım, sen mi daha müthiş bir polis hafiyesisin, yoksa Şerlok Holmesler veya Nat Pinkertonlar mı?

O gün mektepte öğle tatilini nasıl beklediğimi ben bilirim. Zil çalar çalmaz dersten fırlayınca bir koşu, soluğu bizim sokakta aldım: Çöpçü yine oralarda gezinip duruyor. İkide bir bizim apartımana bakıyordu. Bir ara, ikinci katın pen-

BİR SABIKA DOSYASI TUTULACAKMIŞ...

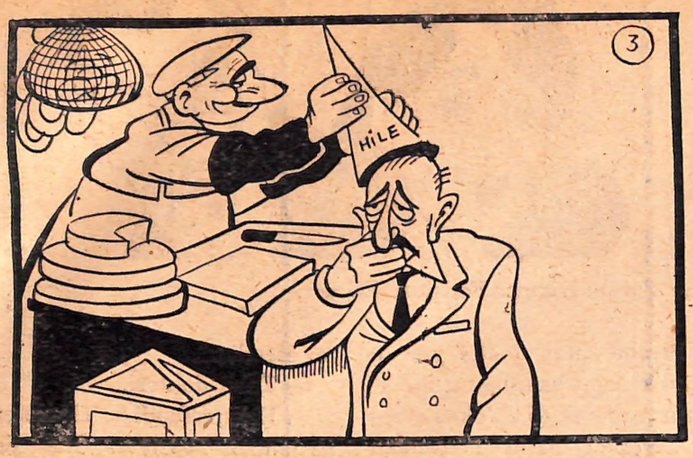

... Bakalım yine eskisi gibi herkese külâh giydirebilecek misin?..

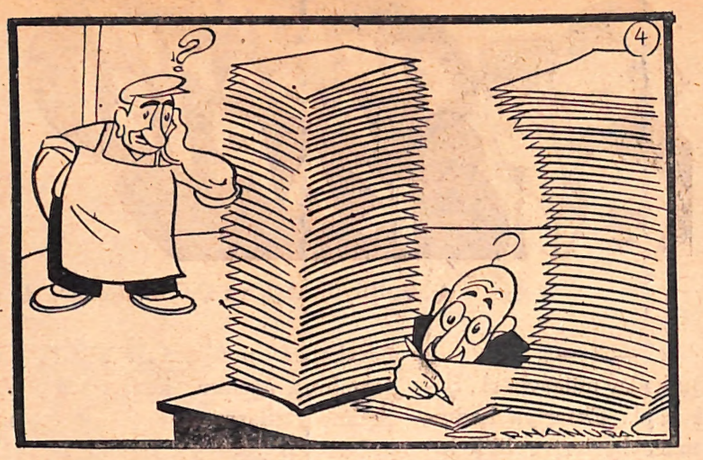

Bodos — Aman bayım, bu kadar dosyayı nereden tutacaksın, bu kâğıt buhranında İstanbulda iki günde kâğıt kalmaz...

ceresinde Nermin'in yüzü görününce, çöpçünün bütün dikkatile ve âdeta hayranlıkla genç kıza bakmaktan kendini alamadığını iyice farkettim.

Haydut herif!. İçimi müthiş bir kin... ve kıskançlık bürüdü... Hemen üstüne atıl, tartaklıya tartaklıya karakola götür... Fakat iri yapısına, kuvvetli kollarına bakınca, onun beni daha kolay tartaklıyacağını aklım kesti.

Sabredelim, bakalım ne olacaktı?

O akşam, eve döndüğüm zaman, çöpçü de ortadan kaybolmuştu. Şimdi köşedeki kaldırıma bir dilenci oturmuş, bizim apartımanı gözlüyordu.

Şüphe mi vardı? Bu yine o adam ve o çöpçüden başkası değildi.

Tam bu sırada apartımanın kapısı açıldı. Dışarıya Nermin çıktı. Benden tarafa doğru yürürken, dilencinin de ayaklandığını sezdim. Nermin, yanıma gelince selâmlaştık, konuştuk.

Kız geçti, bir iki adım yürüyünce, dilenciyle raslaştık. Dik dik, hain hain yüzüne baktım. Onu da geçmeğe bıraktıktan sonra hemen ben de geriye döndüm, peşlerine takıldım.

İşte, herif şimdi genç kızın üzerine atılacak, bir otomobile tıkıp kaçırmıya savaşacak.. Tabiî ben derhal işe katılacağım. Bir yumruk, bir yumruk daha.. Etraftan imdat çağırmak izzeti nefsime dokunur... Sevgilimi, haydudun pençelerinden kurtardıktan sonra, dile benden ne dilersin?.. Filân...

Dilenci hızlanmış, Nermin'e yetişmişti. Tam köşede genç kızın yanına sokuldu. Koştum. Aralarında sert bir konuşma oldu. Sonra dilencinin birdenbire genç kızın bileğine yapıştığını, çekmeğe savaştığını gördüm. Tam o esnada yanlarındaydım. Adam:

— Nafile ısrar ediyorsunuz! diyordu.

Atıldım:

— Bırak elini kızın!..

Dilenci, tatlı, yüzüme baktı:

— Sen karışma oğlum!. dedi.

— Ne demek karışma?.. Polis, polis.. İmdat!..

Karşıki sokaktan fırlıyan bir memur, koşa koşa yanımıza geldi. Atıldım:

— Bay memur bu adam...

Sözümü bitirmeme fırsat bulamadım. O adam, birdenbire cebinden bir şey çıkarmış, memura göstermişti. Memur, saygılı bir selâm çaktı. Dilenci, memura:

— Oğlum, dedi. Bu bayan, tüccar filânca zadenin kaybolan kızıdır. Kendisini kimse kaçırmış değil, babasına inat, ablasının yanına kaçmış... Pederine haber verin, evine iade edin!.. Memur sordu:

— Bu çocuk?.

— Onun bu işle alâkası yok.. O, çok hırsız polis romanı okumuş da kafası biraz...

Elile terelelli işareti yaptı.

Kıpkırmızı kesildim..

Fakat bu bana bir ders oldu.

Ondan biridir ne polis romanı okurum, ne de anlamadığım işe burnumu sokarım.

Cemil Cahit CEM

Yine Türediler

— Baş tarafı 5 inci sahife —

— Basbayağı. Para ile değil ki bu iş, sırayla, vaktile ben ağzımı bozmuştum, şimdi Temyiz kararı bozuyor...

— Peki bu mahkûmiyet yeni şaheserler yaratmanıza mâni olacak mı?

— Hayır.. Şüphesiz hayır ! Ben edebiyattan filân anlamam ama, tatlı şey galiba. Bu sefer dedikodulu bir roman daha yazar yeniden mahkûm olurum..

— Mahkûmiyet hoşunuza mı gidiyor yoksa?

— Hayır ama, başka türlü meşhur olmanın çaresini bulamadım ki birader?.

Muhabir

— Haberin var mı, işçi ücretleri fazla olduğundan, ekmekler pişkin çıkmıyormuş.. Bundan dolayı da fırıncılar zam istiyorlarmış...

— Nasıl olur, onlar pişkin adamlardır, yahu!..

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 2 —

— Bu kadar mücevher!.. Şaşılacak şey!.. Ekseriya kadınların mücevherleri evlilik kademleri ile çoğalır. Meselâ bir kadının çok mücevheri olduğu dillerde dolaşır ama bunlar 20 senelik, 25 senelik evlilikte toplanmıştır. Halbuki Rezzan'ın evliliğinin daha ilk gecesi değil mi?..

— Hem biliyor musun ?.. Daha şimdiden kocasının 30 milyonunu cebine indirmiş gibi mağrur bir hali var. Etrafındakiler de ona «18 yaşında güzel bir milyoner kadın» muamelesi yapıyorlar. Pırlantalı elini erkeklere öptürürken ne kadar da azametli!.. Herkes bu çocuk denilecek yaştaki güzel kıza en kalantor hanımefendi muamelesi gösteriyor. Biraz evvel onun elini öpen bir banka müdürü:

— 200 000 liralık bir el öptüm!. diyordu.

— 18 yaşında bu kadar hâkim bu kadar güzel ve mağrur!.. Önünde eğilenlere bak... Sanki etrafındakilerin hepsi Kau - Kah şirketinin memurları!.. Garip birer çift!.

— Fakat erkeklerin hayran bakışlarını görüyor musun ?.. Tuhaf bir şey!.. Kadının güzellitinden ziyade, kocasının çirkinliği bu bakışları büsbütün ateşli bir hale sokuyor...»

YALNIZ BİR GECE!..

Düğünün ertesi sabahı genç gelin yatak odasından sonsuz bir heyecan içinde ve yarı çıplak fırladı:

— Doktor!.. Doktor!.. diye bağırıyor..

Bir altın dumanı halinde saçları çıplak sırtında dalgalanıyordu. İçeride, yatak odasında, geniş karyolanın ipekleri arasında «Çirkin Adam», Kau - Kah şirketinin umumî direktörü ve milyoner sahibi hareketsiz yatıyordu. Yüzü çarpılmış, ağzının kenarı sağ gözüne yaklaşmıştı.

Bu dün gece şık fraklar içinde danseden «filim ihtiyarı» değildi.

Bir gece içinde mumyalaşan adam!..

18 yaşındaki gelin telefonda şöyle konuşuyordu:

— Allo... Doktor rica ederim, mümkün olan sür'atle koşunuz... Koşunuz... Bilmiyorum... Yüzü tamamile çarpıldı. Belinden aşağısını oynatamıyor, kımıldıyamıyor... Zannederim ki bir felç !.. Aman Yarabbi çabuk, çabuk koşunuz...

Genç kadın telefonu kapattı. Koca villâda herkes birbirine giriyordu.

Düğün telâşından daha büyük, ve bu seferki korkunç bir telâş!.. Oradan oraya koşuşmalar...

Genç kadın yatak odasına döndü..

Henüz pek erkendi. Cesaretsiz bir sabah ışığı, ağır ve şık perdelerin arasından içeriye süzülüyordu. Yatağın baş ucunda, fener biçiminde ve tunçtan bir Çinli kızın elinde tuttuğu mavi ışıklı gece lâmbası - o telâşta unutulduğu için - hâlâ yanmakta idi.

Hasta, vaziyetinin dehşetine rağmen büyük bir sessizlik içinde bulunuyordu. Yalnız gözleri korkunç bir surette tavana dikilmişti.

Evin önünde kesilen bir motör sesi... Doktorun otomobili... Genç olmasına rağmen sarı saçları tamamile döküldüğü için pembe kafası çırılçıplak, kocaman gözlüklü, kırmızı yüzlü doktor merdivenleri çıkıyor. Evin büyük telâşı ile doktorun şaşılacak derecede sükûneti karşı karşıya!..

***

Pembe kafalı doktor yine o büyük soğukkanlılığını muhafaza ederek 45 dakikadanberi durduğu hasta odasından çıktı.

«Bir gecelik gelin» kendisini takip ediyordu. Her tarafı cam, içi sıcak sıcak karanfil kokan kış bahçesine girdiler. Rezzan'ın üzerinde henüz, etekleri uzun ipekli sabahlık vardı. Dudaklarının boyası azalmıştı, saçları dağınıktı.

Doktor:

— Çok sinirlisiniz !.. Biraz sakin olunuz... dedi.

Ve bu küçük kadına kendi tabakasını uzattı. Bir sigara belki ona biraz sükûnet verebilirdi.

18 yaşındaki kadın büyük pırlantalı yüzüğünün üstüne iliştirdiği sigarasını, ses çıkarmadan dudaklarına götürdü.

Doktor bir çocuğa ilâç içirir gibi, altın çakmağını uzatarak onun harikulâde biçimli dudakları arasında bulunan sigarasını yaktı.

Dökük ve dağınık saçları, bu şaşılacak derecedeki genç kadının yüzüne, hattâ bir kısmı sağ gözünün üstüne dökülmüştü. Göğsü açıktı. Farkında olmadan hâlâ gecenin havasını ve yataklık halini muhafaza ediyordu. Sigaradan dumanlar çıkıyor!..

Doktor söze gayet garip bir tarzda ve tepeden inme başladı:

— Hanımefendi.. Tekrar edeyim ki kendinize dikkat etmeğe mecbursunuz... Bunu hatırlattıktan sonra gelelim hastanın vaziyetine!.. Evvelâ şunu söyliyeyim ki, bana mekteptenberi arkadaşlarım «Patavatsız Ahmet» derler. Hastanın etrafındakilerden hiçbir şey saklamamak taraftarıyımdır. Fena ve acı da olsa her şeyin bilinmesi, bilinmemesinden çok daha hayırlıdır değil mi efendim?.

— Tabiî doktor!..

— Hanımefendi !.. Maalesef hastanızın vaziyeti hiç de memnuniyet verici değildir. Ben kendisini 7 - 8 senedenberi tedavi ettiğim için bünyesini çok iyi bilirim. Yaşı ilerlemiştir. Bu darbeyi savacağını hiç tahmin etmiyorum. Maamafih tıptan ümit de kesilmez. Bu halde, yani meflûç bir vaziyette belki de beş, on, hattâ 20 sene yaşıyabilir. Şayet başka bir ârıza olmazsa !.. Fakat kendisinin daimî ve tam bir istirahate bırakılması elzemdir... Anlıyor musunuz ?.. Senelerce sürecek, hattâ, daha açık söyliyeyim, bütün hayatının boyunca sürecek tam bir istirahat!..

Doktor «istirahat» kelimesinin bilhassa üzerinde duruyordu. Sönen sigarasını yaktıktan sonra devam etti:

— Size daha açık söyliyeyim mi hanımefendi?.. Kocanız henüz hayattadır. Lâkin siz kendinizi şimdiden dul kalmış addediniz. Çünkü onun artık bir yatak içinde ölümü beklemekten başka yapacak bir işi yoktur.

Hayatta her şeyi açık konuşan adama doğru deriz de, hiçbir şeyi saklamıyan doktoru her nedense garip buluruz. Rezzan da doktorun yüzüne tuhaf tuhaf bakıyordu...

Kapının önünde yeniden başlıyan bir motör sesi. Uzaklaşan otomobil gürültüsü !.. Doktor gitmişti.

Rezzan o kadar perişan bir halde bulunuyordu ki, bir sigara daha aldı. Bunu ağzına götürmek için elini kaldırdığı zaman sabahlığının kolları pek bol olduğu için ipek kumaş, pürüzsüz derisinde hızla kayıyor ve kolları açıkta kalıyordu.

— Devam edecek —

AKBA NEŞRİYATI:

NAMIK KEMAL'İN

(İNTİBAH - SERGÜZEŞT) ALİ BEY

Adlı eseri Akba kitabevi tarafından Mustafa Nihad Özönün bir ön sözü ve notlarile basılarak satışa çıkarıldı.

Fiyatı 125 kuruş olan bu eser Namık Kemalin yazdığı iki romandan biridir. İntibah Türk edebiyatında roman nevinin ilk kitabıdır. Namık Kemal bu eserinde çok muvaffak olmuştur. Namık Kemal romanının kahramanı Ali Beyi ele almıştır. Eser birkaç defa basılmış ise de hem mevcudu yok ve hem de bu kadar mükemmeliyette olmamıştır.

Edebiyat ile meşgul olan bütün Türk münevverleri İntibahı seve seve okuyacak ve Namık Kemali anacaklardır. İntibah Akba kitabevinin Türk muharrirleri serisinin sekizinci kitabıdır.

●

PARA VE ŞÖHRET

Yazan: **Mithat Tuncel**

Para kazanmak için dimağ nasıl işletilir? Şöhret nedir ve nasıl elde edilir?

Mithat Tuncel'in üç renkli güzel bir kapak içinde satılığa çıkarılan eserinde bu sorularm cevaplarını bulacaksınız ve size yol gösterecektir.

Bütün bayi ve kitapçılarda 60 kuruşa satılmaktadır.

TEMEL FRANSIZCA

Fransızca lisanını kolaylıkla ve tekmil incelikleriyle kavrayabilmek için bu eseri mutlak surette okumalısınız. Bütün bayilerimizde bulunur.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK GÜZEL BİR HEDİYEDİR

BURUŞUKLUKLARI ve LEKELERİ nasıl "SİLMELİ"

Bu yeni ve şayanı hayret GÜZELLİK REÇETESİNİ tecrübe ediniz.

Cild hüceyrelerinden istihraç edilen ve genç ve sağlam bir cildin unsurlarına müşabih olan yeni ve kıymetli bir hülâsa. Bütün dünyada tanınmış bir clid mütehassısı tarafından keşfedilerek kemali itina ile seçilen hayvanlardan istihraç edilen ve «Biocel» tabir edilen bir cevher, şimdi cild gıdası olan pembe renkteki Tokalon kreminin terkibinde mevcuttur. Bunu her akşam yatmazdan evvel kullanınız. Siz uyurken cildiniz bu kıymetli unusurları masseder. Her sabah uyandığınızda cildinizin daha taze, daha genç ve daha yumuşak olduğunu görürsünüz. Gündüzleri (Yağsız - Beyaz) Tokalon kremini kullanınız. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 yaş gençleşebilir ve her genç kızın gıpta nazarile baktığı şayanı hayret bir tene malik olabilir. Tokalon kreminin müsmir neticeleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade edilir.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

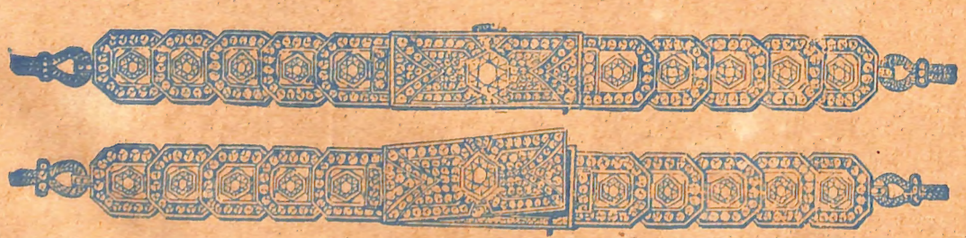

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

— İktibas hakkı mahfuzdur —

SIRIK HAMALLARI GEÇERKEN...

Hanımlar — Ne gayretli, ne ateşli insanlar... Fakat acımamak elden gelmiyor!...

Erkekler — Onların ateşi bir şey mi? Asıl ateş kaç zamandır bizim içimizde!.. Merhametsiz demeğe dilim varmıyor. Fakat artık yetişir. O sima-yi lâtifiniz bir şemsi tâban gibi arzı didar edip bize ümit ve hayat bahş etmiyecek mi?..

Derviş — Cenabı Hak sizleri her iki cihanda da aziz etsin.. Derviş babaya bir sadaka verin.. işiniz rast gider!..

Erkekler — Sen öbür cihanı bırak da.. bu cihanda aziz olmak için bize dua et baba!..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası